

ख्रीष्टमा मात्र पाइने स्वतन्त्रताको अनुभूति

यस अध्यायको निम्ति पढ्नुहोस् : गलाती ५:१-१५, १ कोरन्थी ६:२०, रोमी ८:१, हिब्रू २:१४, १५, रोमी ८:४, रोमी १३:८

स्मरण गर्नुपर्ने पद : "हे मेरा भाइ र बहिनीहरू हो, तिमीहरू स्वतन्त्र हुनको निम्ति चुनिएका हो। तर तिमीहरूको स्वतन्त्रतालाई बहाना बनाएर पापको जीवनमा नफसिरहनु। बरु प्रेम पूर्वक एक आफसको सेवा गर्नु।" (गलाती ५:१३ रूपान्तरित)।

पावलले गलाती २:४मा भन्दछ : "खतनाको यो कुरा उठ्यो, किनकि कति झूटा भाइहरू हाम्रो दलभित्र गुप्त रूपले पसिकन ख्रीष्टमा भएको हाम्रो स्वतन्त्रताको चेवा गरी हामीलाई बन्धनमा ल्याउन चाहन्थे। "ख्रीष्टमा भएको स्वतन्त्रतालाई सुरक्षित राखनु कतिको महत्वपूर्ण छ भनेर पावलको त्यस अभिव्यक्तिले गलातीका विश्वासीहरूलाई मात्र होइन, हाम्रो सामु पनि तेर्स्याउँदछ। स्वतन्त्रताको बारेमा पावलले पहिलो पटक बोलेको होइन। पावलले बारम्बार "स्वतन्त्रता" भनेर प्रयोग गरेको शब्दको अर्थ के हो ? येभूमा हुने स्वतन्त्रतामा के समावेश भएको छ ? ख्रीष्टलाई विश्वास गरेर स्वतन्त्र भयौं भन्दैमा कति हदसम्म स्वतन्त्रतालाई उपभोग गर्न सक्दछौं ? के स्वतन्त्रताको सिमाना हुन्छ ? अनि येशू ख्रीष्टमा हुने स्वतन्त्रता र परमेश्वरको व्यवस्थासँग के सम्बन्ध छ त ? (के त्यस स्वतन्त्रताले मानिसलाई उच्छुडखल वा अनुशासनमा नबस्न इजाजत वा लाइसेन्स दिन्छ त?)।

दुई खतरालाई सम्बोधन गर्दै पावलले माथिका प्रश्नहरूलाई चेतावनीसाथ गलातीहरूलाई जवाफ दिन्छन्। पहिलो त लिगालिजम् अर्थात् व्यवस्थाको नीतिकृतिलाई पालन गर्दा मुक्ति पाइन्छ भन्ने विश्वास। आफ्ना धर्मकर्मबाट परमेश्वरको निगाहा प्राप्त हुन्छ भनेर पावलका विरोधीहरूले गलातीका विश्वासीहरूलाई सिकाइरहेका थिए। पापीहरूलाई ख्रीष्टबाट पाउने स्वतन्त्रताको बरदानलाई त्यस धारणाले लत्याइरहेको थियो। ती गलातीका विश्वासीहरूले ख्रीष्टमा विश्वासद्वारा मुक्तिको बरदान पाइसकेका थिए। अनि अर्को खतरा वा इसाईको विश्वासलाई जोखिममा पार्ने तत्वचाहिँ ख्रीष्टमा भएको स्वतन्त्रतालाई दुरुपयोग गर्नु। ख्रीष्टको अमूल्य रगतले किनेका विश्वासीहरूले मुक्ति पायौं भन्दैमा जथाभावी हिँड्न के छुट छ त ? गलातीका विश्वासीहरूले येशूमा

स्वतन्त्र भयौं भन्दै नियम मर्यादा वा आचारसहिँतालाई उल्लङ्घन गर्दै स्वतन्त्रताको दुरुपयोग गर्न उत्साहित भइरहेका थिए।

दुवै लिंगालिजम् वा धार्मिक नीतिकृति वा रुढिवादीलाई पालन गरेर आफू धर्मात्मा बन्ने सूर र स्वतन्त्र भयौं भन्दैमा कुनै नैतिक मान मर्यादाको पालन गर्नुपर्ने जिम्मेवारबाट पछि हट्ने तत्व येशूमा पाउने स्वतन्त्रताको निम्ति धर्मिक वा चुनौतिको रूपमा खडाभइरहेका हुन्छन्। किनभने ती दुवै तत्वहरूले त्यसका अनुयायीहरूलाई कुनै न कुनै प्रकारले आफ्नो काबुमा राखेर मानिसहरूलाई दास बनाउँदछन्। त्यसको विपरित खीष्टमा पाएको सच्चा स्वतन्त्रतालाई आत्मसात् गरेर अडिग भएर बस्नु भनेर पावलले गलातीका विश्वासीहरूलाई हार्दिक अनुरोध गर्दछन्।

१. “खीष्टले हामीलाई स्वतन्त्र बनाउनुभयो(गलाती ५:१ ,रूपान्तरित)

जसरी लडाईँमा कमजोर भएका सिपाहिँहरूलाई सेनापतिले अघि बढ भनेर हौसला दिँदछ ,त्यसरी नै खीष्टमा पाएको स्वतन्त्रतालाई नकावधारी यहूदी इसाईहरू सामु आत्मसमर्पण नगर भनेर पावलले निर्देशन दिँदछ। पावलले प्रयोग गरेको कडा लवज वा भाषाले मानिसलाई जुरुक-जुरुक उचाल्दछ। मानिसहरूलाई त्यहि मनस्थितिमा जाओस् भन्ने पावलको चाहना थियो। त्यस पदले त्यस पदको अगाडि र पछाडिका पदहरूलाई जोड्दछ। ग्रीक व्याकरणको नियमलाई तोडि अचानकसँग पावलले प्रयोग गरेको त्यस भनाइले पावलको भिन्नि मनशाय प्रकट गर्दछ। साँच्चै भनौं भने त्यस भनाइ भित्तामा टाँसिने ठूलो साइनबोर्डमा ठूला ठूला अक्षरहरूले सबैले देखिने गरि लेखेर राखोस् भन्ने पावलको चाहना भएको देखिन्छ। पावलका सबै तर्कहरूको निष्कर्ष नै खीष्टमा पाउने स्वतन्त्रता हो। तर गलातीका विश्वासीहरूले त्यस स्वतन्त्रतालाई फेक्न खोज्दै थिए।

पावलले विभिन्न शब्दचित्र वा प्रतीकहरू प्रयोग गरेर खीष्टले हाम्रो निम्ति के गर्नुभयो भनेर आफ्ना भावनाहरू व्यक्त गर्दछन्। ती के हुन् त ? हेर्नुहोस् ,गलाती १:३-५ " ३ परमेश्वर पिता र हाम्रा प्रभु येशू खीष्टबाट तिमीहरूलाई अनुग्रह र शान्ति। ४ हाम्रा परमेश्वर र पिताको इच्छाअनुसार उहाँले यस वर्तमान दुष्ट युगबाट हामीलाई छुटकारा दिनलाई हाम्रा पापका निम्ति आफैलाई अर्पण गर्नुभयो। ५ परमेश्वरलाई सदासर्वदा महिमा भइरहोस्। आमेन।" गलाती २:१५-१६ " १५ हामी जन्मैका यहूदी हौं, र अन्यजाति जस्तै पापी होइनौं, १६ र पनि हामी जान्दछौं, व्यवस्थाका कामद्वारा मानिस धर्मी ठहरिँदैन, तर येशू खीष्टमाथिको विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिन्छ। यसकारण हामीले पनि हाम्रो विश्वास खीष्ट येशूमा राख्यौं, ताकि हामी व्यवस्थाका कामद्वारा होइन

तर खीष्टमा राखिएको विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिन सकौं, किनकि व्यवस्थाका कामद्वारा कोही पनि धर्मी ठहरिँदैन।", गलाती ३:१३-१४ " १३ हाम्रा निम्ति सराप बनेर खीष्टले हामीलाई व्यवस्थाको सरापबाट मोल तिरेर छुटाउनुभयो, किनकि "काठमा झुण्डिने हरेक श्रापित हुन्छ" भन्ने लेखिएको छ। १४ उहाँले हामीलाई मोल तिरेर छुटाउनुभयो, ताकि अब्राहामलाई दिइएको आशिष्खीष्ट येशूद्वारा अन्यजातिहरूमा आओस्, र हामी विश्वासद्वारा प्रतिज्ञाका पवित्र आत्मा प्राप्त गर्न सकौं।" र गलाती ५:१ " १ स्वतन्त्रताको निम्ति खीष्टले हामीलाई स्वतन्त्र पार्नुभएको छ। यसकारण दहा भएर खडा होओ, र फेरि दासत्वको जुवामुनि नपर। "

खीष्टको स्वतन्त्रताले हामीलाई स्वतन्त्र बनाएको छ "भनेर पावलले गलाती ५:१ मा घन्केकोबाट उनको मनमा के थियो भनेर व्यक्त गर्दछ। जुन शब्द पावलले प्रयोग गरेका थिए त्यो चानचुने शब्द थिएन। कुनै देवताले दासलाई स्वतन्त्र बनाउँदा प्रयोग गर्ने जस्तै शब्दलाई पावलले यहाँ प्रयोग गर्दछन्। कुनै पनि दासले आफू स्वतन्त्र हुन कानूनी आधार छैन। त्यसकारण केवल कुनै देवताले मात्र उसको स्वतन्त्रतालाई किनेर उसलाई राहत दिन सक्दछ। त्यो दास स्वतन्त्र त हुन्छ तर कानूनी रूपमा त्यो दास देवताको हुन्छ। तर यथार्थ जीवनमा त्यो सत्य होइन। कुनै पनि दास मन्दिरमा पैसा तिरेर आफू स्वतन्त्र हुने प्रावधान थियो। अर्थात् दासले पैसा तिरेर दासत्वबाट फुट्कन सक्दथ्यो। ग्रीक देशको डेलफी भन्ने शहरमा पिथियन आपोलो भन्ने देवताको मन्दिर छ। त्यहाँ इसापूर्व २०१ देखि इस्वी सन् १०० भित्र लेखिएको शीलापत्रमा यसरी लेखिएको छ, " —निसिया नाम गरेकी महिला दासीलाई आम्फिसाको सोसबससँग पिठान आपोलोले मोल तिरेर स्वतन्त्र बनायो।.....तर निसियाले आफ्नो स्वतन्त्र हुन आपोलो देवतालाई पैसा चढायकी थिइन्। "वेन विथिरङ्गटन ३ ,ग्रेस इन गलेशिया)ग्राण्ड रापिड , मिशिगन :विलियम बी ,इरडमानस् पब्लिशिङ्ग कम्पनी ,१९९८ (पृ. ३४०बाट रूपान्तरित।

माथि प्रयोग गरिएका शब्दहरू झण्डै पावलले प्रयोग गरेका शब्दहरू जस्तै छन्। तर त्यसमा ठूलो भिन्नताचाहिँ छ। पावलले गरेको चित्रणमा कुनै बनावटी वा देखावटी मोल तिरेको भन्ने देखिँदैन। हामी आफैले हाम्रो स्वतन्त्रता किन्नको निम्ति मोल तिरेका थिएनौं)१ कोरन्थी ६:२० , १ कोरन्थी ७:२३(। किनभने हाम्रो पापको निम्ति तिर्ने मोल अत्यन्त महँगो थियो। हामी आफूले आफैलाई उद्धार गर्न वा मुक्ति आर्जन गर्न शक्तिहीन छौं। तर हामीले गर्न नसकेको कामलाई येशूले सम्पन्न गर्नुभयो। हामी मर्नुपर्ने ठाउँमा यहाँ

मर्नुभयो। हाम्रो पापको मोल उहाँले तिरी दिनुभयो। यस कार्यबाट हामीले पाउनुपर्ने पापको सजायबाट येशूले स्वतन्त्र गर्नुभयो।

तपाईंको आफ्नो जीवनको बारेमा सोच्नुहोस्। के तपाईंको अथक प्रयास ,त्याग तपस्याबाट मोक्ष वा मुक्ति पाउनसक्नुहुन्छ र ?येशूबाट तपाईंले के पाउनुभयो त्यसप्रति तपाईं कतिको कृतज्ञ हुनुभएको छ भन्ने जानकारी तपाईंको कस्तो जवाफले दिन्छ?

२. येशूभक्त स्वतन्त्र हुनुभनेको सँच्चै के हो त ?(रोमी ६:१४,१८)

आफूले पाएको स्वतन्त्रताप्रति वफादारी भएर बस्नु भनेर पावलले विश्वासीहरूलाई निर्देशन दिन्छन्। यो निर्देशन दिनुभन्दा अघि पावलले एक महत्त्वपूर्ण घोषणा गर्दछन् :“खीष्टले हामीलाई स्वतन्त्र बनाउनु भयो। ” येशूभक्तहरू आफूले पाएको स्वतन्त्रतामा किन अडिग भएर बस्नुपर्दछ त ? किनभने येशूले तिनीहरूलाई स्वतन्त्र बनाउनुभयो। खीष्टले के गर्नुभयो त्यसकै परिणामले हामी स्वतन्त्र भएका छौं।

यथार्थ कुरालाई प्रस्तुत गरेपछि चेतावनी वा सचेत गराउने शैली पावलका पत्रहरूमा भएको हामी पाउँछौं)१ कोरन्थी ६:२० ,१ कोरन्थी १०:१३,१४ ,कलस्सी २:६(। उदाहरणमा हेरौं ,खीष्टमा रहँदा हाम्रो अवस्था कस्तो हुन्छ भनेर पावलले रोमी ६मा धेरै कुराहरू औँल्याउँदछन्। उनी भन्छन् ,“हाम्रो पुरानो स्वार्थी जीवनलाई येशूसँगै क्रुसमा टाँगिएको कुरा हामीलाई थाहा छ) "रोमी ६:६(। अनि पावलले सचेत गराउँछन् ,“तिम्रो शरीर मरेर जानेभएतापनि त्यसलाई पापले बसमा नराखोस्।) "रोमी ६:१२ रूपान्तरित(। “येशूमा तिमी जे छौ ,त्यहि नै भएर बस "भनेर यहाँ पावलले भन्न खोजेका हुन्। हामी परमेश्वरको सन्तान हौं भनेर प्रमाणित गर्न यस्तो केहि काम गरेर देखाऊ भन्ने बाइबलको मौलिक शिक्षा होइन। बरू हामी जे गछौं , गछौं किनभने हामी परमेश्वरका छोराछोरी भइसकेकाछौं।

येशूले हामीलाई केबाट स्वतन्त्र गर्नुभयो त ?हेर्नुहोस् :रोमी ६:१३,१४ " १३ आफ्ना शरीरका अङ्गहरू दुष्टताका साधनको रूपमा पाप गर्नलाई समर्पण नगर। तर मृत्युबाट जीवनमा ल्याइएका मानिसहरूजस्तै आफैलाई परमेश्वरकहाँ दिइहाल, र शरीरका अङ्गहरूलाई धार्मिकताका साधनजस्तै परमेश्वरकहाँ समर्पण गर। १४ किनकि पापले तिमीहरूमाथि राज्य गर्नेछैन, किनकि तिमीहरू व्यवस्थाको अधीनमा छैनौ, तर अनुग्रहको अधीनमा छौ।" रोमी ८:१-४ " १ यसकारण अब खीष्ट येशूमा भएकाहरूलाई दण्डको आज्ञा छैन। २ पाप र मृत्युको व्यवस्थाबाट मलाई जीवनका आत्माको व्यवस्थाले खीष्ट येशूमा मुक्त पारेको छ। ३ पापमय स्वभावले दुर्बल पारिएको

हुनाले व्यवस्थाले जे गर्न सकेन परमेश्वरले गर्नुभयो, अर्थात् उहाँले आफ्ना पुत्रलाई पापमय शरीरको स्वरूपमा पापबलिझै पठाउनुभयो। यसरी उहाँले पापलाई शरीरमा नै दण्ड दिनुभयो, ४ यस हेतुले कि व्यवस्थाको उचित आवश्यकता हामीमा पूर्ण होस्, हामी जो पापमय स्वभावअनुसार होइन, तर पवित्र आत्मानुसार चल्दछौं।", गलाती ४:१-११ " १ मेरो बनाइको अर्थ यो हो, उत्तराधिकारी जबसम्म बालकै छ, ऊ सबै थोकको मालिक भए तापनि कमाराभन्दा फरक हुँदैन, २ तर बाबुले ठहराएको समयसम्म ऊ अभिभावक र संरक्षकको अधीनमा हुन्छ। ३ हामी पनि यसरी नै बालक छुञ्जेल संसारका दैवी शक्तिहरूको दासत्वमुनि थियौं, ४ तर समयको पूर्णतामा परमेश्वरले आफ्ना पुत्रलाई पठाउनुभयो। उहाँ एउटी स्त्रीबाट जन्मनुभयो, तथा व्यवस्थाको अधीनमा जन्मनुभयो। ५ व्यवस्थाको अधीनमा रहनेहरूलाई मोल तिरेर छुटाउनलाई उहाँ पठाइनुभयो, ताकि हामी पुत्रको पूरा हक प्राप्त गर्न सकौं। ६ तिमीहरू पुत्र भएका हुनाले परमेश्वरले आफ्ना पुत्रको आत्मा हाम्रा हृदयमा पठाइदिनुभयो, जसले "हे अब्बा, पिता!" भनेर पुकार्नुहुन्छ। ७ यसैकारण, परमेश्वरद्वारा तिमी अब उप्रान्त दास होइनौ, तर पुत्र हौ, र पुत्र हौ भनेता उत्तराधिकारी पनि हौ। ८ अधिअधि जब तिमीहरूले परमेश्वरलाई चिनेका थिएनौ, तिमीहरू तिनका दास थियौ, जो स्वभावले नै देवहरू होइनन्, ९ तर अब त तिमीहरूले परमेश्वरलाई चिनेका छौ, अथवा परमेश्वरबाट चिनिएका छौ, र पनि फेरि कसरी तिमीहरू ती निर्बल र सुरु-सुरुका तुच्छ सिद्धान्तहरूतिर फर्कन्छौ र फेरि तिनका दास बन्न चाहन्छौ? १० तिमीहरू तिथिहरू, महिनाहरू, ऋतुहरू र वर्षहरू मान्दछौ। ११ मलाई त यस्तो लाग्छ, कि तिमीहरूका निमित्त गरिरहेको मेरो परिश्रम व्यर्थ भयो।", गलाती ५:१ " स्वतन्त्रताको निमित्त खीष्टले हामीलाई स्वतन्त्र पार्नुभएको छ। यसकारण दहा भएर खडा होओ, र फेरि दासत्वको जुवामुनि नपर।" र हिब्रू २:१४,१५" १४ किनकि छोरा-छोरीहरू मासु र रगतका सहभागी भएका हुनाले उहाँले पनि त्यही स्वभाव लिनुभयो, ताकि मृत्युद्वारा नै मृत्युको शक्ति भएकोलाई, अर्थात्दियाबलसलाई उहाँले नष्ट गरून्, १५ र मृत्युको डरले आजीवन बन्धनमा परेकाहरूलाई उहाँले मुक्त गरिदेऊन्।"

इसाई जीवनलाई स्वतन्त्र भनेर गरिएको व्याख्या नयाँ करारको पुस्तकहरूमा सबभन्दा बेसी पावलका पत्रहरूमा पाइन्छ। पावलको पत्रहरूमा मात्र स्वतन्त्र भन्ने शब्द २८ पटक प्रयोग गरिएका छन्। नयाँ करारको अरू पुस्तकहरूमा केवल १३ पटकमात्र स्वतन्त्र भन्ने शब्द प्रयोग गरिएको छ।

पावलको नजरमा स्वतन्त्र भनेको के हो त ? प्रथमतः यो केवल अवधारणा मात्र होइन वा कुनै सापटि आश्वासन पनि होइन। फेरि यो न त राजनैतिक

स्वतन्त्रता न त आर्थिक स्वतन्त्रता ,अझ न त जे मनलागयो त्यहि गरी रहने स्वतन्त्रता। बरू स्वतन्त्रता भनेको येशू ख्रीष्टसँग सम्बन्ध गाँसी रहेर अपनाउने जीवनशैली हो। व्यवस्था अर्थात् रुढिवादीको पछि लागेर इसाई हुन खोज्ने ,ती व्यवस्थाले देखाउने दोष र त्यसलाई पालन गरेन भने त्राही हुने मनस्थितिबाट स्वतन्त्रता हो। परमेश्वर नभएर ती व्यवस्थालाई स्वामी बनाएर आफू त्यसको दासहुने प्रवृत्तिबाट स्वतन्त्र हुने स्वतन्त्रता हो। तर हामीले उपभोग गर्ने स्वतन्त्रता वा मुक्तिमा अरू धेरै पनि समावेश भएका छन् :पाप वा पापको दासत्वबाट स्वतन्त्रता ,परमेश्वरसँग सम्बन्ध विच्छेद भएर अनन्तको मृत्युबाट स्वतन्त्रता र अन्धकारका शासक सैतान र उसका मतियारहरूका कब्जाबाट स्वतन्त्रता। मरेपछि होइन अहिले नै येशूसँग हिँडेर स्वर्गको अनुभूति प्राप्त हुने स्वतन्त्रता।

“येशू ख्रीष्टको दायराबाहिर बस्ने मानव जाति देहायका दास हुन् : व्यवस्था अर्थात् परम्परा वा रुढिवादी ,यस संसारलाई आफ्नो बशमा राख्नेदुष्ट सैतान र उसका मतियारहरू ,पाप र शरीरका भौतिक अभिलाषालाई प्राथमिकता दिने प्रवृत्ति। ती दासका मालिकहरूको स्वामित्वलाई नाश गर्न परमेश्वरले आफ्नो पुत्रलाई यस संसारमा पठाउनुभयो। "तिमोथी जर्ज ,गलेशियनस् ,पृ. ३५४बाट रूपान्तरित।

यस जीवनमा तपाईं कसको दास भएर बस्न वाध्य हुनुभएको छ ? गलाती ५:१लाई मन्त्र जस्तै गरेर कण्ठ गर्नुहोस्। अनि ख्रीष्टमा भएको स्वतन्त्रतालाई तपाईंका जीवनमा चरितार्थ वा यथार्थ बनाउन परमेश्वरसँग प्रार्थना गर्नुहोस्।

३. परम्परावादी वा रुढिवादी अर्थात् परमेश्वर भन्दा व्यवस्थालाई प्राथमिकता दिएर अतिवादी हुने खतरा (गलाती ५:२-१२)

जुन रूपमा पावलले गलाती ५:२-१२लाई अधि बढाउँछन् उनले के भन्न खोजेका छन् भनेर त्यसले देखाउँछन्। कतिपय अनुवादहरूमा अनुवाद गरिएको “म पावलले नै तिमीहरूलाई भन्दछु... ”भन्ने वाक्यलाई यसरी जोड दिएर अनुवाद गरिएका छन् :“हेर”, “सुन”, “मेरो वचनको छाप लगाऊ ”र “म पावल आफैले भन्दछु। ”पावलको स्पष्टताले उनी खेलाँची गरिरहेका छन् भनेर देखाउँदैन। आफ्ना पाठकहरूको पूरो ध्यान आफूतिर तान्दै र उनी प्रेरित भएर वा येशूबाट पाएको अधिकारलाई प्रयोग गर्ने आधिकारिक व्यक्ति भनेर जनाऊ दिँदै पावलले कडा शब्दमा “हेर ”वा “सुन ”भनेर सम्बोधन गर्दछन्। यदि गैर-यहूदी भएर खतनाको विधिलाई अपनाइएर मुक्ति वा पापबाट स्वतन्त्रता पाइन्छ भन्ने धारणालाई पालिराखियो भने त्यस निर्णयको परिणाम

कतिको खतरापूर्ण हुन्छ भनेर उनले गलातीका विश्वासीहरूलाई बुझाउन भरमगदुर प्रयास गरेको पाउँछौं।

प्रथम परिणाम :यदि खतना गरेर परमेश्वरको निगाहा पाइन्छ भने त्यस खतना गर्ने व्यक्तिले सम्पूर्ण व्यवस्था पालन गर्न जिम्मेवारी लिनुपर्दछ। पावलले २ र ३ पदहरूमा प्रयोग गरेका लवज वा शब्द घतलागदो छ। यो (ओफेसी) ophesei धारणालाई प्राथमिकता दिएर चलन निर्णय गर्ने व्यक्तिलाई येशूले साथ दिनु हुन्न भनेर पावलले भन्दछन्। बरू परमेश्वरप्रति नभएर त्यो व्यक्ति व्यवस्था वा परम्पराप्रति जिम्मेवारी ओफिलेटस् (opheletes) हुन्छ। यसको अर्थ कोहि मानिस व्यवस्था वा परम्परा वा रुढिवादीमा हिँड्न चाहन्छ भने त्यो व्यक्ति आफू खुशी नियम पालन गरेर चलन सक्दैन। आफूले चाहेको वा आफूलाई सजिलो भएको व्यवस्थासँग सम्झौता गरेर चलने उसको अधिकार हुँदैन। कि त व्यवस्थाका सबै नियमहरू पालन गर्नुपर्छ कि त कुनै पनि पालन गर्नुहुँदैन। याद गर्नुहोस् “खतना” भनेर सम्बोधन गरिएको व्यवस्था दश आज्ञा नभएर ती बलिप्रथा र सामाजिक व्यवस्था हुन् जसले येशूको बलिलाई औँल्याउँछ। दश आज्ञामा न त खतना उल्लेख गरिएको छ न त बलिप्रथा नै - अनुवादकको टिप्पणी।

दोश्रो :यस्ता मानिसहरू स्वतः येशूबाट विच्छेद हुन्छन्। यदि कुनै मानिसले आफ्नो भरमगदुर प्रयास वा धर्मकर्मले मुक्ति वा मोक्ष पाउँछ भन्ने धारणाले प्रेरित हुन्छ भने त्यस व्यक्तिले परमेश्वरको उपाय जुन खीष्टबाट निर्दोष सावित हुने वा पापबाट क्षमा पाउने उपायलाई उपेक्षा वा वेवास्ता गरेको ठहर्छ। “दुबै बाटो अपनाउन सकिँदैन। आफ्नो प्रयासले मुक्ति पाउन सकिँदैन त्यसकारण येशूलाई ग्रहण गर्न आवश्यक छ भनेर स्वीकार गर्ने धारणा र मुक्तिको यथार्थता अनुभव गर्न खतना गर्नुपर्छ भन्ने धारणाको बीचमा तालमेल हुन सम्भव छैन। खीष्टलाई ग्रहण गर्नु भनेको आफ्नो प्रयासबाट होइन उहाँबाट नै मुक्ति पाइन्छ भन्ने प्रतीक हो भने खतना गर्दा आफ्नो धर्मकर्मले मुक्ति पाउँछ भन्ने प्रतीक हो।” - *जोन आर. डब्ल्यु. स्कट, द मेसेज अभ गलेशियनस् लिसेस्ट, इन्गलाण्ड :इन्टरयुनिभर्सिटी प्रेस, १९६८, पृ. १३३बाट रूपान्तरित।*

खतनाले मानिसको आत्मिक विकासलाई रोक लगाउँछ भन्ने पावलको तेश्रो तर्क हो। उदाहरणमा पावलले दौडमा भाग लिने व्यक्तिलाई औँल्याउँछन्। त्यो व्यक्ति दगुर्न त दगुर्छ तर अन्तिम रेखामा जब पुग्न लाग्छ तब कसैले छेकिदियो भने त्यो व्यक्ति त्यस अन्तिम निसानामा पुग्नबाट चुक्दछ। अझ पावलले प्रयोग गरेको शब्द “वाधा” भनेको सेनाले प्रयोग गर्ने शब्द हो। शत्रुलाई आउन नदिएर पुल भत्काइदिने वा बाटोमा अबरोध खडा

गरिदिन तगारो राखिदिने जसले गर्दा शत्रुचाहिँ अघि बढ्न सक्दैन।"- द एसडिए बाइबल कमेन्टरी ,ठेली ६ ,पृ. ९७८बाट रूपान्तरित।

अन्तमा खतनाद्वारा मुक्ति पाइन्छ भन्ने धारणालाई खेलाइराखियो भने त्यसले क्रुसको वेइज्जत वा उपहास गर्दछ। कसरी त ?आफूले आफैलाई मुक्ति दिन सकिन्छ भन्ने सन्देश खतनाको हो। यसले मानिसको अहंमलाई फुर्क्याउँछ। तर क्रुसको सन्देशले मानिसको अहंमको उपहास गर्दछ ,किनभने येशूबिना मुक्ति पाउन हामी निरीह वा पूर्ण रूपले असहाय छौँ भनेर स्वीकार गराउँछ।

खतना गर्नेपर्छ भनेर ढिपी गर्ने गलातीहरूसँग पावल अत्यन्त क्रुद्ध हुन्छन्। "ल त चक्कु लिएर आफ्नै अङ्ग काट "भनेर पावलले उनीहरूलाई घुर्की सुनाउँदछन् ।गलाती ५:१२ रूपान्तरित। ती शब्दहरू कडा छन् तर यसले त्यस विषयमा पावल कतिको गम्भीर रहेछ भनेर देखाउँदछ।

४. स्वतन्त्र हुनु भनेको उच्छिखल अर्थात् स्वतन्त्रतालाई दुरुपयोग गरि जथाभावी हिँड्नु होइन (गलाती ५:१३)

"भाइ हो ,तिमीहरूलाई स्वतन्त्र हुन बोलाइएको हो। तर त्यस स्वतन्त्रतालाई दुरुपयोग गरि पापको स्वभावलाई प्रोत्साहन गर्न प्रयोग नगर। तर तिमीहरू एक अर्काको सेवाको भावनाले प्रेरित भएर चल।" गलाती ५:१३ रूपान्तरित। पावलको यस मार्मिक अभिव्यक्तिले गलातीको पुस्तकमा महत्त्वपूर्ण फड्को मारेको पाइन्छ। अहिलेसम्म पावलले धार्मिक विषयवस्तुलाई फोकस वा केन्द्रित गरेको पाइन्छ। अब उनी सच्चा येशूभक्त अर्थात् इसाईले अपनाउनुपर्ने जीवनशैली वा व्यवहारलाई विश्वासीको ध्यान फर्काउँछन्। व्यवस्था वा परम्परा धार्मिक संस्कार अर्थात् यहूदीले अपनाउने प्रथाबाट मुक्ति पाइन्छैन भनेर विश्वास गरेपछि त्यो व्यक्तिले कुन आचारसंहितालाई अपनाएर चलनुपर्दछ?

गलाती ५:१३-१५मा उल्लेख गरेको स्वतन्त्रतालाई गलातीका विश्वासीहरूले कसरी दुरुपयोग गर्न सक्दछ? हेर्नुहोस् " १३ भाइ हो, तिमीहरू त स्वतन्त्रताको निमित्त बोलाइएका हौ। केवल त्यस स्वतन्त्रतालाई पापमय स्वभावको निमित्त प्रयोग नगर। तर प्रेममा तिमीहरू एक-अर्काको सेवक बन। १४ किनभने समस्त व्यवस्था एउटै वचनमा पूरा भएको छ, "तिमीले आफ्नो छिमेकीलाई आफूलाई झैं प्रेम गर्नु।" १५ तर तिमीहरू एउटाले अर्कोलाई टोक्ने र निल्ने गछौँ भनेता होशियार गर, तिमीहरू एक-अर्काबाट नै खतम हुनु नपरोस्।"

अनुग्रहमा अडिग हुँदा र खीष्टको स्वतन्त्रताको वकालत गर्दा मानिसहरूले पावललाई गलत सम्झन सक्छन् भन्ने कुरालाई उनी अत्यन्त चनाखो भएका थिए ।रोमी ३:८ ,रोमी ६:१,२(। तर याद गर्नुहोस् ,समस्याको जरा पावलको सुसमाचार होइन तर मानव स्वभावले जे गर्न मनलाग्यो त्यहि गर्नाले हो। मानिसहरू वा जतिसुकै विर भनेर दावी गर्ने हरूले पनि आत्मसंयम नअपनाउँदा कस्ता कस्ता कष्ट भोगेका छन् भन्ने कथाहरूले मानव इतिहासका पानाहरू भरिएका छन्। मानिसले सबैलाई नियन्त्रण गर्नसक्दछन् तर आफूले आफैलाई नियन्त्रण गर्न सक्दैनन्। यो अवस्था कसले भोगेको छैन होला र ? कामवासनाको भोक र अन्य नाशतिर लैजाने शारीरिक अभिलाषाले येशूभक्तको जीवनलाई नियन्त्रण गर्न नदेऊ भनेर पावलले स्पष्ट रूपमा आह्वान गर्दछन्। बरू त्यसको विपरित जीवन अर्थात् शारीरिक अभिलाषाको बसमा नबस्ने वा आफ्ना इन्द्रियहरूलाई सम्हाल्ने जीवन बिताउन स्वतन्त्र भएका येशूभक्तले त्यस अवसरलाई एक आपसको सेवा गरेर बिताऊ भनेर पावलले इच्छा व्यक्त गर्दछन् ।गलाती ५:१३ रूपान्तरित(। स्वच्छ प्रेम वा बिनाशर्त अर्थात् फायदाको अपेक्षा नगरी सेवा गर्ने भावनाले अभिप्रेरित भएका मानिसहरूले आफ्नो स्वार्थ र शरीरको अभिलाषालाई नमारी त्यो स्वभावलाई अपनाउन सक्दैनन् भन्ने कुरा थाहा छ। जो मानिस आफ्नो कामवासनालाई बसमा राख्न सक्दैनन् र शारीरिक अभिलाषालाई उच्च प्राथमिकता दिँदछन् त्यसले स्वच्छ भावनाले अरूको सेवा गर्न सक्दैनन्।

त्यसकारण खीष्टमा पाउने स्वतन्त्रता भनेको केवल संसारको दासत्वबाट स्वतन्त्र हुनेमात्र होइन ,तर यसले मनोक्रान्ति ल्याएर नयाँ खालको सेवामा आफूलाई परिचालन गर्नु हो। अरूप्रति जिम्मेवार भएर प्रेमपूर्वक सेवा गर्नु हो। यो "बिनाशर्त तपाईंको छिमेकी वा मानव जातलाई प्रेम गर्ने अबसर हो। कुनै पदको लोभ नगरी वा कसैमाथि अधिकार जमाउने भावनालाई पन्छाएर अरूको कल्याणको निम्ति जीवन अर्पण गर्ने मानव समाज स्थापना गर्ने सम्भाव्यताको सृजना गर्ने अबसर हो।"-साम के. विलियमस् ,गलेशियनस् नाशभिल ,टेनस्सी :अबिन्गडन प्रेस ,१९९७ ,पृ. १४५बाट रूपान्तरित।

गलातीका विश्वासीहरूमा गलाती ५:१३का शब्दहरूले कस्तो गहिरो छाप पर्यो होला भन्ने कुरामा हामीले शङ्का मान्नुपर्दैन किनभने त्यसले वर्तमान परिप्रेक्ष्यमा हामीलाई पनि त्यत्तिकै प्रभाव पारेको छ। तर पावलद्वारा प्रयोग गरिएको ग्रीक भाषाको लवज वा शब्दरचना अनुसार त्यस खालको सेवाभावले प्रेरित प्रेम मानिसको स्वभावमा तैरिएर बसेको हुँदैन। मानव समाजमा यस्तो खालको प्रेम प्रदर्शन गर्नु अझ असम्भव छ भनेपनि हुन्छ। मानिसको प्रेम वा निश्चार्थी भावनाले चल्ने नियत सिमित हुन्छ। जुन शब्द प्रयोग गरि पावलले

प्रेमलाई सम्बोधन गर्दछन् ग्रीक भाषामा उनले परमेश्वरको प्रेमलाई सम्बोधन गरेको देखाउँछ। यो प्रेम केवल परमेश्वरको पवित्र आत्माले मात्र अभिप्रेरित हुनसक्दछ (रोमी ५:५)। अचम्मको कुरो त यो छ, ग्रीक भाषामा प्रयोग गरिएको "सेवा" भन्ने शब्दको अर्थ "एक आर्काको दास बन" हो। यसको अर्थ खीष्टमा पाएको स्वतन्त्रता आफ्नो स्वार्थलाई उचाल्न होइन बरू परमेश्वरको प्रेमले एक आफसमा बाँधिएर बस्नु वा एक आपसको सेवक वा दास हुनु हो।

इमान्दारी भएर स्वच्छ दिलले आफूले आफैलाई सोध्नुहोस् : के तपाईं येशूमा स्वतन्त्र हुनुभएको छ भन्दैमा त्यसलाई दुरुपयोग गरि अलिकति पाप यहाँ वा अलिकति पाप त्यहाँ गर्नु भएको छ ? यस्तो खालको सोच किन खराब छ?

५. सम्पूर्ण व्यवस्थालाई पूरा गर्नु (गलाती ५:१३-१५)

सबै व्यवस्था पालन गर्नु वाध्य हुन्छ भनेर पावलले गरेको नकारात्मक टिप्पणी गलाती ५:३(सँग व्यवस्था पूरा भएको सकारात्मक टिप्पणीसँग गलाती ५:१४ (तपाईंले कसरी तुलना गर्नुहुन्छ ? हेर्नुहोस् "खतना हुने प्रत्येकलाई म फेरि चेताउनी दिन्छु, कि सम्पूर्ण व्यवस्था पालन गर्न त्यो बाध्य हुन्छ।" गलाती ५:३, "किनभने समस्त व्यवस्था एउटै वचनमा पूरा भएको छ, "तैले आफ्नो छिमेकीलाई आफूलाई झैं प्रेम गर्।" गलाती ५:१४। त्यसरी नै तुलना गरेर देहायका पदहरू पढ्नुहोस्: रोमी १०:५ "मोशा लेख्छन्, "व्यवस्थामा आधारित भएको धार्मिकता पालन गर्ने मानिस त्यसैबाट जिउनेछ।", गलाती ३:१०-१२ "१० व्यवस्थाका कामहरूमाथि भर पर्ने सबै श्रापित छन्, किनकि धर्मशास्त्रमा यसो लेखिएको छ, "व्यवस्थाको पुस्तकमा लेखिएका सबै कुरामा नरहने र ती पालन नगर्ने हरेक श्रापित हुन्छ।" ११ परमेश्वरको दृष्टिमा व्यवस्थाबाट कोही मानिस धर्मी ठहरिँदैन भन्ने कुरा प्रत्यक्ष छ। किनभने "धर्मीचाहिँ विश्वासद्वारा नै जिउनेछ।" १२ व्यवस्थाचाहिँ विश्वासमाथि आधारित छैन, बरू "जुन मानिसले यी काम गर्छ, त्यो तिनैद्वारा जिउनेछ।", रोमी ८:१-४ "१ यसकारण अब खीष्ट येशूमा भएकाहरूलाई दण्डको आज्ञा छैन। २ पाप र मृत्युको व्यवस्थाबाट मलाई जीवनका आत्माको व्यवस्थाले खीष्ट येशूमा मुक्त पारेको छ। ३ पापमय स्वभावले दुर्बल पारिएको हुनाले व्यवस्थाले जे गर्न सकेन परमेश्वरले गर्नुभयो, अर्थात् उहाँले आफ्ना पुत्रलाई पापमय शरीरको स्वरूपमा पापबलिझैं पठाउनुभयो। यसरी उहाँले पापलाई शरीरमा नै दण्ड दिनुभयो, ४ यस हेतुले कि व्यवस्थाको उचित आवश्यकता हामीमा पूर्ण होस्, हामी जो पापमय स्वभावअनुसार होइन, तर पवित्र आत्माअनुसार चल्दछौं।" र रोमी १३:८-१० "८ आपसमा प्रेम गर्नुबाहेक कसैको केही कुरामा ऋणी नहोओ। किनकि

आफ्नो छिमेकीलाई प्रेम गर्नेले व्यवस्था पूरा गरेको हुन्छ। ९ “तैले व्यभिचार नगरू तैले हत्या नगरू तैले चोरी नगरू तैले लोभ नगरू” यी आज्ञाहरूबाहेक, र अरू जति आज्ञा छन्, ती सबैको सारांश यसै आज्ञामा पाइन्छ, अर्थात् “तैले आफ्नो छिमेकीलाई आफूलाई जस्तै प्रेम गर।” १० प्रेमले छिमेकीको खराबी गर्दैन। यसकारण प्रेम गर्नु नै व्यवस्था पूरा गर्नु हो।”

पावलले गरेको नकारात्मक टिप्पणी गलाती ५:३ र व्यवस्था पूरा भएको सकारात्मक टिप्पणीले धेरैलाई अकमक्काएकाछन्। तर अकमक्कमा पार्ने कुरा केहि पनि छैन। व्यवस्थासँग सम्बन्धित इसाई आचरणलाई पावलले दुई फरक तरिकाबाट व्याख्या गरि त्यसको महत्त्वलाई पावलले बुझाउन खोजेका हुन्। उदाहरणमा, जब इसाईहरूले व्यवस्थालाई पालन गर्नुपर्ने सकारात्मक भावनालाई औँल्याउँछन् तब त्यसलाई महत्त्वपूर्ण मान्नुपर्दछ किनभने व्यवस्थालाई पालन गरेर देखाउनुपर्छ भनेर पावलले कहिल्यै भनेका छैनन्। उनले प्रयोग गरेका शब्दहरूले ती मानिसहरूलाईमात्र औँल्याउँछन् जो व्यवस्थाका मुनि रहेकाछन् र व्यवस्थाको आवश्यकतालाई पूरा गरेर परमेश्वरको निगाहा पाउन प्रयास गर्दछन्।

जुन मानिसले खीष्टमा मुक्ति पाएकाछन् तिनीहरू आज्ञाकारी हुनु आवश्यक छैन भनेर पावलले भन्न खोजेको होइन। उनीहरूले व्यवस्था पूरा गर्दछन् भनेर पावलले भन्दछन्। सत्य इसाईहरूको आचरण व्यवस्थालाई पालन गर्नुभन्दा धेरै हो भन्ने पावलको अर्थ हो। त्यो आचरणले व्यवस्थालाई पूरा गर्दछ भनेर पावलले भन्ने खोजेका हुन। पूरा गर्नु भनेको गरेर देखाउनुभन्दा अझ बढि हो। यस्तो खालको आज्ञा पालनको जरा येशूमा गाभिएको हुन्छ मत्ती ५:१७ व्यवस्थालाई फ्याँकेर आज्ञाकारी हुनु भनेको होइन। फेरि व्यवस्थालाई केवल प्रेमको सिमामा मात्र राखिन्दैन। बरू येशूमा रहेर व्यवस्थालाई पूरा गर्नु भनेको विश्वासीले सबै व्यवस्थाको अर्थलाई पूर्ण रूपमा अनुभव गर्नु हो !

व्यवस्थाको पूरा अर्थ कहाँबाट थाहा पाइन्छ भनेर पावलले भनेको छन् ? देहायका पदहरू पढ्नुहोस् : लेवी १९:१८ “ ‘आफ्ना आफन्तहरूसित बदला लिन नखोज र इबी नराख, तर आफ्नो छिमेकीलाई आफैलाई झैं प्रेम गर। म परमप्रभु हुँ।”, मर्कूस १२:२८-३३ “२८ शास्त्रीहरूमध्ये एक जना आए, र तिनीहरूलाई आपसमा विवाद गरिरहेका सुने। येशूले मानिसहरूलाई ठीक जवाफ दिनुभएको देखेर तिनले उहाँलाई सोधे, “सबै आज्ञाहरूमा मुख्यचाहिँ कुन हो?” २९ येशूले जवाफ दिनुभयो, “सबैभन्दा मुख्यचाहिँ यो हो: ‘हे इस्राएल सुन्, परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर एउटै परमप्रभु हुनुहुन्छ। ३० तैले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई तेरो सारा हृदयले, तेरो सारा प्राणले, तेरो सारा

समझले, र तेरो सारा शक्तिले प्रेम गर।' ३१ दोस्रोचाहिँ यो हो, 'तैले आफ्नो छिमेकीलाई आफूलाई जस्तै प्रेम गर।' योभन्दा ठूलो आज्ञा अर्को छैन।" ३२ त्यस शास्त्रीले उहाँलाई भने, "गुरुज्यू, तपाईंले ठीक भन्नुभयो, परमेश्वर एउटै हुनुहुन्छ, उहाँबाहेक अर्को कोही छैन। ३३ उहाँलाई सारा हृदयले, सारा समझले, सारा शक्तिले प्रेम गर्नु, र छिमेकीलाई आफूलाई जस्तै प्रेम गर्नु सबै होमबलि र बलिदानहरूभन्दा उत्तम हो।", मत्ती १९:१६-१९ "१६ उहाँकहाँ आएर एक जनाले भने, "हे गुरु, मैले अनन्त जीवन प्राप्त गर्नलाई के असल काम गर्नुपर्छ?" १७ उहाँले तिनलाई भन्नुभयो, "असल के हो त्यस विषयमा तिमी मलाई किन सोध्दछौ? असल त एउटै मात्र हुनुहुन्छ। तर तिमी जीवनमा प्रवेश गर्न इच्छा गर्दछौ भने, आज्ञाहरू पालन गर।" १८ तिनले उहाँलाई भने, "कुन-कुनचाहिँ?" येशूले भन्नुभयो, "तैले हत्या नगर्नु, तैले व्यभिचार नगर्नु, तैले चोरी नगर्नु, तैले झूटो गवाही नदिनु। १९ आफ्ना आमा-बुबाको आदर गर्नु, र आफ्नो छिमेकीलाई आफूलाई झैं प्रेम गर्नु।", रोमी १३:८-१० "८ आपसमा प्रेम गर्नुबाहेक कसैको केही कुरामा ऋणी नहोओ। किनकि आफ्नो छिमेकीलाई प्रेम गर्नेले व्यवस्था पूरा गरेको हुन्छ। ९ "तैले व्यभिचार नगर, तैले हत्या नगर, तैले चोरी नगर, तैले लोभ नगर" यी आज्ञाहरूबाहेक, र अरू जति आज्ञा छन्, ती सबैको सारांश यसै आज्ञामा पाइन्छ, अर्थात् "तैले आफ्नो छिमेकीलाई आफूलाई जस्तै प्रेम गर।" १० प्रेमले छिमेकीको खराबी गर्दैन। यसकारण प्रेम गर्नु नै व्यवस्था पूरा गर्नु हो।" र याकूब २:८ "यदि "आफ्ना छिमेकीलाई आफूलाई झैं प्रेम गर" भन्ने पवित्र-धर्मशास्त्रको राजकीय व्यवस्थालाई सौँचै पूरा गर्दछौ भनेता असलै गर्दछौ।"

पावलले गलातीमा प्रयोग गरेका शब्दहरू येशूले लेवी १९:१८लाई प्रयोग गर्नुभएको आधारमा छन्। लेवी १९:१८मा उल्लेख गरिएको सारा व्यवस्थाको सारांशलाई प्रयोग गर्नेमा येशूमात्र यहूदी धर्मगुरु थिएनन्। येशूको पीठिभन्दा अगाडि रहेका रब्बी हिलेल पनि भनेका थिए : "जुन कुरा तिम्रो छिमेकीले घृणा गर्दछ त्यसालाई तिमी पनि नगर्नु। यहि नै सारा व्यवस्थाको सारांश हो।" -रूपान्तरित। तर येशूको बुझाइमा धेरै फरक भएको पाउँछौं मत्ती ७:१२। उहाँको धारणा अझ धेरै सकारात्मक छ। व्यवस्था र प्रेम सँगसँगै क्रियाशील हुन्छ भनेर येशूको भनाइले देखाउँदछ। प्रेमबिना व्यवस्था रिक्तो र चिसो हुन्छ। त्यो केवल औपचारिकता मात्र हुन्छ। तर व्यवस्था बिना प्रेम पनि दिशाहीन वा लक्ष्यहीन हुन्छ।

कुन सजिलो छ ,र किन :अरूलाई प्रेम गर्नु अथवा दश आज्ञालाई पालन गर्नु ?विश्वासीहरू बीच छलफल गर्नुहोस्।

उपसंहारः

थप जानकारी :“सत्य विश्वास प्रेमद्वारा परिचालित हुन्छ। जब तपाईंले कुसलाई सम्झनुहुन्छ तब त्यसले तपाईंको आत्माले देखेको कर्तव्यलाई मौन रहन दिनुहुन्न। यसले तपाईंलाई सुताउन पनि दिँदैन। बरू यसले तपाईंमा येशूप्रतिको विश्वासलाई सृजना गर्दछ, अनि त्यो विश्वासले तपाईंलाई हात बाँधेर राख्दैन बरू क्रियाशील हुन अग्रसर गराउँछ। यसले तपाईंको आत्मालाई स्वार्थमय पापबाट शुद्ध राख्दछ। जब विश्वासद्वारा येशू खीष्टलाई पकड्छौं तब हाम्रो काम सुरु हुन्छ। प्रत्येक मानिसको पापी स्वभाव हुन्छ र गम्भीर संघर्ष गरेर त्यस पापबाट विजय पाउनु आवश्यक छ। येशूका प्रत्येक भक्तले विश्वासको लडाईं लड्नु पर्दछ। यदि कोहि येशूको अनुयायी वा उपासक छ भने त्यो मानिस वेद्मान हुन सक्दैन, उसको हृदय कठोर हुँदैन न त ऊ सहानुभूतिविहीन हुन्छ। उसले अशिष्ट र फोहर बोली निकाल्दैन र अभद्र हुँदैन। ऊ स्वार्थी हुँदैन न त अहंमताले उसको दिमाग फुल्दछ। अरूमाथि आधिपत्य जमाउन ऊ आत्तुर पनि हुँदैन। उसले अरूको चित्त फाट्ने गरेर आलोचना पनि गर्दैन न त अरूको विरुद्धमा न्याय गर्दछ अथवा —त्यो मानिस यस्तो उस्तो, मलाई थाहा छ, भनेर राय व्यक्त गर्दछ।

“प्रेमको मेहनत विश्वासको कामबाट आउँदछ। बाइबलको धर्मले जीवनभरी काम गर्ने अपेक्षा गर्दछ। —अरूको अगाडि तिम्रो ज्योति चम्काउ। अनि तिमिले राम्रो काम गरेको तिनीहरूले थाहा पाउनेछन्। र तिनीहरूले स्वर्गमा हुनुहुने तिमीहरूको परमपिता परमेश्वरको प्रशंसा गर्नेछन्। मत्ती ५:१५ रूपान्तरित।” —त्यसकारण तिम्रो आफ्नै मुक्तिको निमित्त क्रियाशील भएर बस्नु। भय मान्दै र काम्दै मुक्तिको काममा लाग्नु। परमेश्वरले नै तिमीहरूमा काम गरिरहनुभएको छ। परमेश्वरको लक्ष्य अनुसार तिमीहरूको योजना र काम चलेको उहाँ चाहनुहुन्छ। फिलिप्पी २:१२,१३ रूपान्तरित।” असल कामको निमित्त हामी हरदम तत्पर हुनुपर्दछ। र असल काम गर्न चनाखो भइरहनुपर्दछ। र सत्य साक्षी वा प्रत्यक्षदर्शी येशूले भन्नुहुन्छ, —तिम्रो काम मलाई थाहा छ।”

“ हो, परमेश्वरको काममा हामी अति व्यस्त भयौं भन्दैमा हाम्रो मुक्ति सुरक्षित छ भन्ने छैन। तर सत्य विश्वास जसले हामीलाई खीष्टमा मिलाउँछ, त्यसले येशूको निमित्त काम गर्न जागृत गराउँछ।” हस्तलेख १६, १८९०।” —एलेन जी ह्याइट टिप्पणी, द एसडिए बाइबल कमेन्टरी, ठेली ६, पृ. ११११बाट रूपान्तरित।

चिन्तनमननः

- क) चौथों बुँदाको अन्तिम प्रश्नको बारेमा आपसी छलफल गर्नुहोस्। मानिसको निम्ति कुन निर्णय सजिलो छ र किन ?व्यवस्थालाई पूरा गर्नु भन्ने धारणाको अर्थलाई तपाईंको जबाफद्वारा कस्तो महत्त्वपूर्ण सत्यलाई खुलासा गर्दछ?
- ख) प्रेमद्वारा विश्वासले काम गर्दछ भनेको पावलको भनाइको अर्थ के हो ? उनले के भन्न खोजेका हुन्?
- ग) तपाईं खीष्टमा स्वतन्त्र भएँ भनेर जथाभावी हिँडेर पापमा फस्नु हुन्छ रे। स्वतन्त्रतालाई दुरुपयोग गर्न किन सजिलो छ ?जब मानिसहरू त्यस्तो सोचमा पर्दछ त ,तिनीहरू कुन् धरापमा परिरहेका हुन्छन् ? (१ यूहन्ना ३:८।)

सारांश

:सुसमाचारलाई वाख्या गर्न पावलको मनपर्ने शब्द "स्वतन्त्र" हो। खीष्टले हाम्रो निम्ति के गर्नुभयो त्यो "स्वतन्त्र" शब्दमा समावेश भएका छन्) :१ (संसारको दासत्वबाट हामीलाई स्वतन्त्र बनाउनुभएको छ र)२ (उहाँले हामीलाई सत्य इसाई जीवन बिताउन आह्वान गर्नुहुन्छ। तर हामी स्वतन्त्र भयौं भन्दैमा हामी रूढिवादी वा व्यवस्थाको नीतिकृति अपनाएर आफू धर्मात्माको पगरी गुथनबाट अथवा चरित्रहीन भएर जथाभावी हिँड्ने धरापबाट हामी जोगिनु पर्दछ। हाम्रो स्वार्थसिद्धताको निम्ति खीष्टले हामीलाई उद्धार गर्नुभएको होइन। तर परमेश्वर र हाम्रा मानिस जातिको हितको निम्ति सेवा गरेको भनेर उहाँले हामीलाई स्वतन्त्र बनाउनुभएको छ।

स्वर्गमा मिलाइएको जोडी

सानै उमेरदेखि किशोरी सहानाले परमेश्वरलाई माया गर्थी र नियमित रूपमा प्रत्येक आइतबार चर्चमा जान्थी। तर कहिलेकाहीँ चर्चमा हुने आराधना त्यस्तो ठूलो ठूलो स्वरको नहोस् र एकदम देखाउने खालको नहोस् भन्ने चाहन्थी।

सहानाले कलेज सिध्याएर महिला कलेजमा शिक्षकको रूपमा काम गर्न थाली। भारतको चलन अनुसार ऊ आफ्नै आमाबाबुसँग बस्थी। उनका परिवारले उनलाई छिट्टै विवाह गरिदिनेछन् भनेर उनलाई थाहा थियो।

सहानाले सिकाउने काम एकदम मनपराउँथी। त्यहाँ उनले धेरै साथीहरू बनाई।। त्यस कलेजको अर्को शिक्षिका मरिनालाई विशेष गरेर ऊ मनपराउँथी।

एक दिन मरिना औलो ज्वरले बिरामी भइन् र अस्पतालमा भर्ना भइन्। सहाना आफ्नी साथीलाई भेट्न अस्पतालमा गई। अस्पतालमा मरिनाको कोठा बाहिर सहाना पर्खिरहेकी थिई उनको एक जना युवकसँग भेट भयो जो मरिनालाई भेट्न पर्खिरहेको थियो। तिनीहरू कुराकानी गर्न थाले।

त्यस युवकको नाउँ माइकल भनेर सहानालाई थाहा भयो। ऊ धार्मिक पुस्तकहरूको लेखक थियो। "तपाईँ कुन चर्चमा जानुहुन्छ?" उत्सुक भएर सहानाले उनलाई सोधे।

"म सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चमा जान्छु," माइकलले जवाफ दियो। त्यस युवकको आस्थाको बारेमा सहानाले जान्न चाहि, तर संस्कार अनुसार कुनै पनि नौलो मानिससँग केही क्षणबाहेक कुरा गर्न असल मानिन्दैन। त्यसकारण पछि सोध्ने भनेर मनमै राखी। अनि मेरिनालाई भेट्न गई।

यद्यपि, सहानाले त्यस युवकको बारेमा सोचन छोड्न सकेकी थिईन। उसको चर्च कस्तो होला भनेर जान्न चाहिरही। सहानाले बाइबल पढेकी थिई। उनीसँग धेरै प्रश्नहरू थिए जुन उनको पास्टरले जवाफ दिन सकेको थिएन। सायद माइकलको चर्चको पास्टरले ती प्रश्नहरूको जवाफ दिन सक्छ होला भनेर सोची।

जब मरिना सञ्चो हुन्छ तब उनलाई माइकल र उसको आस्थाको बारेमा मरिनालाई सोध्ने उसले निर्णय गरी।

जब सहानाले मरिनालाई कलेजमा भेटी तब एकान्तमा लगेर उनको साथीको बारेमा सोध्न थाली ।

"मैले तिम्रो साथी माइकललाई अस्पतालमा तिमीलाई भेट्न पखिरहेको बेलामा भेटेँ। उसले सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट हुँ भनेर भन्यो । सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट भनेको के हो? त्यस चर्चको बारेमा तिमीलाई केही थाहा छ?" सहानाले सोधी ।

"मलाई अलिकतिमात्र थाहा छ। म सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चमा गइरहेको करिब एक वर्ष भयो। तिनीहरू शनिबार परमेश्वरको आराधना गर्छन् किनभने बाइबलले हामीलाई हप्ताको सातौँ दिन पवित्र दिन हो भनेर उल्लेख गर्दछ।"

"हो र!" अचम्म मान्दै सहानाले भनिन् "मैले पनि सातौँ दिनको बारेमा बाइबलमा पढेको थिएँ। मसँग धेरै प्रश्नहरू छन्। के तिमीले त्यसको जवाफ दिन सक्छौ?"

मरिनाले सहानाका केही प्रश्नहरूको जवाफ दिन कोसिस गरिन्। अनि उनले भनिन् "सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चका मानिसहरू मिलनसार र दयालु छन्। मेरो श्रीमान् त्यस चर्चको सदस्य हुन्। म शनिबार काम गर्नुपरेकोले म त्यस चर्चको सदस्य भएको छैन। मै काम छोड्न तयार छैन।"

"के त्यस चर्चले दानिएल र प्रकाश पुस्तकहरूको बारेमा सिकाउँछ? किनभने म ती पुस्तकहरू बुझ्न सकिँदैन तर ती पुस्तकहरूमा भएको सामग्रीको बारेमा जान्न चाहन्छु।" सहानाले मरिनालाई आफ्नो चाहना पोखाइन।